

Forfatter: Manthey, Johan Georg Ludvig

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Manthey, Johan Georg Ludvig (1802-01-08)

Citation: Manthey, Johan Georg Ludvig: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Manthey, Johan Georg Ludvig (1802-01-08)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 33. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000013.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til H. C. Ørsted.

Kjøbenhavn den 8de Jan. 1802.

Ja desværre maa Tabet af et af mine Breve have været Aarsag i, at De har ventet saa længe forgjæves paa Efterretninger fra os, paa Svar o. s. v. Meget gjerne tilmeldte jeg Dem det væsentligste af sammes Indhold; men det er næsten umuligt; thi jeg husker ikkun, hvad jeg tankte og følte,

og ei, hvorledes jeg har yttret det; meget ubehageligt vilde det være mig, ifald dette Brev var tabt, da jeg sikkert veed, at dets Indhold vilde have været Dem kjært, og Intet er eller kan være mere overensstemmende med mine Ønsker end at forskaffe Dem glade Øieblikke.

Deres Dagbogs Breve ere overmaade rige paa Interesse for mig, og de ville være en behagelig Læsning for Dem i Tiden; ved det jeg ved Hjælp af disse saa at sige kan følge Dem overalt til de Mænd, de Steder, de Forretninger, som jeg saa vel kjender, nyder jeg den Glæde, at see mig uafbrudt i Deres Selskab, at overtage mig om, at De med mageløs s. 34 Iver og Opmærksomhed gjør Brug af ethvert Vink, ethvert venskabeligt meddeelt Raad, at De kan, hvad De vil, at De i Henseende til Kunsten at gjøre rigtig Anvendelse af Tiden paa Reisen overtræffer endog den Øvede; med Fornøjelse tilstaaer jeg Dem, at De i mere end een Henseende aldeles overtræffer min Forventning, at jeg ei vilde see mig istand til at fylde endog det korteste Brev, ifald jeg efter Aftale skulde minde Dem, naar jeg troede, at De ei noksom beflittede Dem paa Orden, Nøiagtighed og praktiske Forretninger.

3

Jeg seer med Længsel den Tid imøde, hvor vi sees igjen, hvor De, beriget ved Kundskaber, skikket til at arbeide i ethvert Fag, kan gjøre Fordring paa at anvises den Plads blandt skjønnende Medborgere, som vist Ingen vil kunne gjøre Dem stridig, og at lønnes i Forhold til den Nytte, De kan og vil stifte overensstemmende med Deres Ønsker. — Gaa derfor kun modigen frem paa Banen og frygt ei, at De ved Maalet skulde gaae Glip af den Hæderskrands, som De har erhvervet. Forlad Dem imidlertid paa Deres Venner, som herhjemme saa gjerne tale Deres Sag, som tør smigre Dem med Haabet om at erholde det forlangte Kongelige Stipendium, uagtet at det varer saa skammelig længe, da der aldeles ei endnu er afgjort noget desangaaende, og behag ikkun at sende mig det omtalte ostensible Brev til Schimmelmänn, for at jeg der med desstørre Eftertryk kan paamine.

Om Grapengieters Galvanisering saavel som om Manden selv tænker jeg som De; her begynder man nu og paa Hospitalet at helbrede derved. Schumacher tager i det mindste overmaade ivrig fat derpaa.

Af Deres Dagbogs Breve seer jeg, at De omgaaes Darbes, og finder, at De omtrent bedømmer dette sjeldne Menneske som jeg; jeg troer, at dette Bekjendtskab vil være s. 35 ligesaa nyttigt som interessant for Dem. Han er, som De formodentlig allerede veed, Frimurer; vil og kan De træde ind i Ordenen, saa kan De aldrig faae nogen bedre Veileder end ham eller Klapproth; siig ham, at jeg i denne Henseende ei vidste bedre at anbefale Dem til Nogen.

Ligeledes seer jeg, at De omgaaes den kyndige og beskedne Rose, som i mine Tanker er en høist agtværdig Lærd og et fortræffeligt Menneske.

Med Deres Plan *) har de sandelig overrasket mig. Ideen er rigtig og udførlig, og Tingen vil med en liden Portion Lykke lade sig gjøre; jeg troer derfor at burde raade Dem at stræbe for at bringe den til Birkelighed, da De derved forskaffer Dem Levebrød og Uafhængighed. Kan jeg kort før Deres Hjemkomst være Dem behjælpelig, saa behag blot at underrette mig derom.

Neppe vilde De noget andet Sted faae saa skjøn en Leilighed at arbeide som hos Hermbstädt; De benytter den med Iver og gjør sikkert meget vel deri; Deres Ønske at omgaaes Hermbstädt mere vil derimod neppe opfyldes, da han er saa overordentlig beskjæftiget.

Herved sender jeg Dem en Anviisning paa 50 Louisd'or; Coursen er i dette Øieblik meget slet; det er bedrøveligt nok, men som alt Ondt medfører det noget Godt, nemlig at det er et ypperligt Motiv hos Schimmelmänn. Cappels Stipendium har jeg faaet betalt, men har forinden havt en hæftig Disput med Callisen om, at De som Embedsmand ei burde have havt det.

Deres hengivne Lud. Manthey.

3*